

DỌN MÌNH XƯNG TỘI LẦN ĐẦU

... Theo lời chỉ dẫn của nữ tu Irène, con biết rõ phải dọn lòng nhỏ bé của con như thế nào để đón rước Đức Chúa GIÊSU.

Con náo nức chờ đợi ngày xưng tội lần đầu để dọn linh hồn con trắng tinh, trắng hơn chiếc áo trắng Mẹ đặt may cho con. Sau cùng, ngày chờ mong đến.

Hôm trước đó, nữ tu Irène thật khoan hòa quy tụ chúng con trong một phòng và dạy chúng con về cách thức phải xét mình ra sao, dựa theo bản xét mình đính kèm trong sách giáo lý. Sau khi trao cho mỗi đứa một tờ giấy trắng, nữ tu để yên cho chúng con suy gẫm, trong khi nữ tu ngồi im lặng trên ghế.

Thánh Thiên Thần Bản Mệnh ở cạnh con nhưng ngài không nói gì và con thầm nghĩ:

- Phải chi được ở một mình với ngài!

Bé Lidia - cô bạn đồng lớp ngồi cạnh - cứ cựa quậy luôn. Thỉnh thoảng Lidia lấy ngón tay chỉ vào mấy thứ tội ghi trong sách giáo lý rồi hỏi con:

- Cecilia, mày có viết tội này không?

Con trả lời:

- Dì Irène dặn chỉ xưng thú tội khi vào tòa với Cha Giải Tội thôi!

Lidia nói:

- Tao viết hết, như thế, tờ giấy tao kín đủ các thứ tội!

Hình như nữ tu Irène nhận ra mối lo lắng của Lidia nên đã đưa Lidia đến ngồi nơi một bàn khác. Con thật sung sướng vì chỉ còn lại một mình với Thánh Thiên Thần Bản Mệnh. Con suy đi nghĩ lại rồi con xin Thánh Thiên Thần Bản Mệnh giúp con dọn mình xưng tội nên.

Sau khi đọc danh sách các tội phạm đến các điều răn, con nghĩ mình đã phạm vài tội này, còn mấy tội khác con không biết, rồi cũng có mấy thứ tội con không hiểu chúng là thứ tội nào. Nhưng con nghĩ có không biết bao nhiêu gai nhọn đâm thủng vầng trán thánh của Đức Chúa GIÊSU yêu dấu! Con cảm thấy thương xót Chúa vô cùng và nồng nhiệt ao ước an ủi Chúa. Cố gắng hết sức để giữ cho nước mắt khỏi trào ra, con hứa với Chúa rằng:

- Không bao giờ! Không bao giờ nữa! Con nhất định không muốn làm người xấu! Con không muốn phạm bất cứ tội lỗi nào nữa! Thỉnh thoảng con muốn phạm tội, nhưng Thánh Thiên Thần Bản Mệnh ngăn cản con khỏi sa ngã. Con muốn luôn luôn vâng lời ngài.

Nữ tu Irène tiến đến bên con và nói:

- Cecilia, mọi người xong rồi, còn con, sao lại chưa bắt đầu?

Thế là con nhất định viết ra hết các tội ghi trong sách giáo lý, giống như bé Lidia. Con tự nhủ:

- Chúa biết rõ tội nào con đã phạm và tội nào không. Như thế không còn trong lòng con mảy may bóng tối tội lỗi và linh hồn con sẽ trở nên trắng tinh giống như Bánh Thánh con sắp nhận lãnh.

Vào đúng ngày chờ mong, khi nữ tu Irène ra hiệu, con tiến đến tòa giải tội. Con đọc đi đọc lại nhiều lần Kinh Ăn Năn Tội với lòng thống hối sâu xa vì đã không cư xử tử tế với Anh Nhỏ là Đức Chúa GIÊSU. Càng đến gần tòa giải tội, tim con đập càng nhanh. Con thật lòng ao ước xưng thú mọi lỗi lầm.

Xưng tội xong, con cảm thấy lòng đầy tràn niềm vui. Chưa bao giờ con cảm thấy hân hoan như thế. Con biết mình đã xưng tội nên.

Lúc trở về nhà, con không nô đùa chạy nhảy như mọi khi, nhưng ngồi yên trên ghế cạnh chiếc tủ có đặt ảnh Thánh Giá Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Con ngồi yên đó và đọc đi đọc lại nhiều lần Kinh Ăn Năn thống hối.

Chứng từ của Chị Maria Antonia (1900-1939), người Brazil, nữ tu dòng Phan-Sinh Bác Ái và Đền Tạ. Tên thật của Chị là Cecilia Cony.

... Lạy Chúa, Chúa là Đấng trọn tốt trọn lành vô cùng. Chúa đã dựng nên con và cho Con Chúa ra đời chịu nạn chịu chết vì con, mà con đã cả lòng phản nghịch lỗi nghĩa cùng Chúa, thì con lo buồn đau đớn cùng chê ghét mọi tội con trên hết mọi sự. Con dốc lòng chữa cải, và nhờ ơn Chúa, thì con sẽ lánh xa dịp tội cùng làm việc đền tội cho xứng. Amen. (Kinh ĂN NĂN TỘI).

(Cecilia Cony, "Je Dois Raconter Ma Vie", Editions Téqui, 1988, trang 45-48)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt